

Rådgivare till USAs Senat:

## “Dags att rensa upp i USAs program för regimskifte i Kuba”

Fulton Armstrong,  
Miami Herald 25.12

Den av USAID kontrakterade Alan Gross går in på sitt andra år\* i kubanskt fängelse för hemliga ”demokratifrämjande operationer.” Vita Husets talesman Jay Carney krävde hans omedelbara frigivning och sade skadeglatt: “Kuba har inte lyckats använda Gross för sina egna syften.” Budskapet är enkelt: “Gross är vårt bondeoffer, inte kubanernas.”

USAs budskap har varit tydligt hela tiden. Till Havanna har sagts: “inga förhandlingar”. Till Gross: “Otur”. Och till de som anser att det är dags att se över vår 50-åriga Kubapolitik: “Vänta er ingenting.”

När en hemlig CIA-operation misslyckas och en agent gripits tar regeringen fram en strategi för att förhandla om frigivning. När en hemlig aktör som arbetar för USAID arresteras så skruvar Washington upp retoriken, slänger in mer pengar i ett misslyckat program och vägrar samtal.

### *Identifiera, organisera, utbilda och mobilisera*

I tre år arbetade jag för senatens utrikesutskott som chefsutredare av State departements och USAIDs politiska operationer på Kuba och andra platser i Latinamerika. Kuba-programmen – för att identifiera, organisera, utbilda och mobilisera kubaner att kräva politisk förändring – har en särskilt problematisk historia med förskingring, vanskötsel och systematisk politisering. Några av framgångarna för program som kostat skattebetalarna mångmiljonbelopp, som skapandet av ett nätverk av “oberoende bibliotek”, var våldsamt överdrivna eller påhittade.

Uppgiften för en tillsynskommitté är att se till att medlen – ca 20 miljoner US\$ om året som ökade till 45 miljoner US\$ 2009 – används effektivt och i enlighet med USA-lag. Myndigheterna och USAID motarbetade oss i varje steg. De vägrade att ge oss den mest grundläggande information och citerade endast svävande “programmål”. Programmen hade inget med vår säkerhetstjänst att göra, men det hemlighetsmakeri de omgavs av, uppdragens hemliga karaktär (som bruket av avancerad krypteringsteknologi) och det avsiktliga döljandet av USAs medverkan uppvisade alla kännetecknen för en hemlig operation. Vi bad aldrig om namnen på deras aktörer på ön, men programchefer hävdade att “folk kommer att dö” om vi ens kände till namn på deras USA-baserade “partner”-grupper.



Flaggvitande Vita damer i Havanna, döljer inte sin tillhörighet

### *Ingen hemlighet på Kuba*

Programmen var ingen hemlighet i Kuba. Kubas myndigheter hade dem djupt infiltrerade. Vi visste inte vem Alan Gross var – när han gripits förnekade State department energiskt att han tillhörde dem - och även några av våra diplomater i Havanna trodde han arbetade för CIA. Men det var uppenbart att kubanerna hade koll på honom. Kubansk TV har visat andra kontraktsanställda i aktion på ön.

Bara Gross kan berätta hur mycket han visste om kubansk lag när han utförde sitt uppdrag värt 585 000 US\$, med fem besök i Kuba. Han har sagt att han blivit “lurad”. Vi kunde intyga att State department och USAID inte hade några riktlinjer för att informera de som genomförde dessa hemliga operationer om att de är olagliga i Kuba. Inte heller fick de veta att USA-lag inte heller tillåter icke registrerade utländska agenter att resa omkring i vårt land och förse folk med satellittelefoner, wide-area WiFi hotspots\*\*, krypterings-, telefoni- och annan dyrbar utrustning.

### *USAID - en hemlig krigare*

Regeringens politik är att mottagare inte ska känna till ursprunget och syftet med hjälpen – om de inte frågar rakt ut. Vissa kubaner kan förstås gissa, men följderna av att inte tala om ursprunget, särskilt när det gäller program riktade till barn så unga som 12 år, är bra att veta i ett land som uttryckligen förbjuder att ta emot pengar från USA.

USAID har vuxit fram som en hemlig krigare för att undergräva regeringar som går mot USA runt om i världen utan att tyngas av de krav på redovisning som gäller för säkerhetstjänsten. Programmen fokuserar klart uttalat på regimskifte: Hellre än att finansiera dem genom kultur- eller skolmyndigheter, så har Bush- och Obamaadministrationerna insisterat på att luta sig mot Helms-Burtonlagen “Libertad-Act” som påbjuder Kuba en framtid utan Castro.

Åtgärder har upprepade gånger föreslagits för att öka effektiviteten och styra fonderna för att bistå det kubanska folket att förbättra sina liv. Förslag som att dra fördel av de pågående ekonomiska förändringar som Raul Castro påbörjat – att hjälpa folk till självhjälp, inte bara organisera och mobilisera dem till protester. USAIDs bestämda reaktion har varit att programmen inte är till för att hjälpa  
forts sid 19



Den 7 december skjutsade USAs diplomatbilar sina avlönade "dissidenter" hem till chefen för USAs intressekontor i Miramar för att ta del av planerna för Människorättsdagen och få instruktioner. Där fanns många världsberömda namn som självsvältaren Fariñas och "Vita damernas" ledare Pollan.



forts från sid 18

kubanerna till ett bättre liv idag, utan att få dem att kräva en bättre framtid i morgon.

Liksom alla de andra miljoner US\$ vi har spenderat för att störta Kubas regering har dessa program misslyckats att ens provocera dem utom för att arresteras Gross och trakassera människor som har accepterat hjälp från andra agenter på ön. Vår politik borde baseras på sådant som är effektivt för att främja USAs nationella intressen – fredlig, demokratisk och successiv förändring – inte lättköpta provokationer. Retorik och handlingar som förlänger fängelsevistelsen för en oskyldig USA-medborgare, uppenbarligen lurad till att bli bondeoffer i USAs 50-åriga ansträngningar att uppnå

regimskifte i Kuba, motverkar sitt eget syfte. Det är dags att städa upp "regimskiftesprogrammen" och förhandla om Alan Gross' frigivande.

Översättning ZoltanTiroler/Eva Björklund

Författaren Fulton Armstrong arbetade med Kuba på Nationella Säkerhetsrådet under Clintontiden och senare som säkerhetsofficer för Latinamerika och chefsrådgivare i senaten.

\*tredje år i fängelse, greps december 2009, dömdes 110312

\*\* Wide Area Network förkortat WAN är datornätverk som är så stora att de omfattar globala landmassor. Kring en WiFi hotspot finns ett moln av radiosignaler mellan basstationerna i hotspoten och de anslutna användarna i trådlöst datornätverk